

U C H W A Ł A Nr 162/XV/19
Rady Miasta Milanówka
z dnia 20 grudnia 2019 r.

w sprawie: rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Milanówka.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096) - Rada Miasta Milanówka uchwala, co następuje:

§ 1.

Skargę z dnia 06.11.2019 r. (data wpływu do Urzędu Miasta dnia 08.11.2019 r. zarejestrowana pod numerem 13160.2019) na działalność Burmistrza Miasta Milanówka dotycząca nienależytego wykonywania powierzonych zadań uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza Burmistrzowi Miasta Milanówka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Wiceprzewodniczący
Rady Miasta Milanówka

Witold Mossakowski

UZASADNIENIE

Skarżący zarzuca Burmistrzowi, iż w sposób stronniczy odmówił wiarygodności jego twierdzeniom w przedmiocie naruszenia przez Panią Joannę Oknińską Dyrektora ZGKiM jego dóbr osobistych oraz standardów pracy pracownika samorządowego. Korespondencja mailowa, na którą się powołuje w swoich pismach, stanowiła wewnętrzną wymianę opinii i stanowisk członków Wspólnoty Mieszkaniowej, której członkiem jest również Gmina Milanówek. Pani Dyrektora ZGKiM występowała w omawianej sytuacji jako reprezentant właściciela nieruchomości lokalowych należących do Wspólnoty Mieszkaniowej. Dodatkowo, podkreślić należy, że Pani Dyrektora wypowiedziała opinię na forum zamkniętym członków ww. Wspólnoty. Z opinią tą Skarżący ma prawo się nie zgadzać – nie implikuje to jednak tego, że stanowisko to zawierało nieprawdę.

Dyrektora ZGKiM złożyła wyjaśnienia, z których wynika, że informacje zawarte w kwestionowanych mailach nie są informacjami nieprawdziwymi i znajdują oparcie w posiadanej przez ZGKiM dokumentacji. Dodatkowo ustalono, iż twierdzenia wyrażone przez Dyrektora ZGKiM dotyczą toczącego się postępowania sądowego. Dodatkowo Skarżący wyjaśnił, że pisma kierowane do Burmistrza w ww. sprawie Dyrektora jednostki nie były skargami.

Rekomendując lub odmawiając rekomendacji zindywidualizowanym osobom, w oparciu o posiadaną przez nią wiedzę, reprezentowała interesy Gminy, gdyż Gmina Milanówek jest właścicielem kilku mieszkań należących do Wspólnoty Mieszkaniowej. Nadmieniam również, że słusznie podniósł Skarżący w swoich pismach, że „do podstawowych obowiązków urzędnika samorządowego, ustawodawca zaliczył dbałość o interes Państwa (zadania i środki publiczne) z uwzględnieniem interesu prywatnego obywateli”. Z cytowanego ustępu wynika jednoznacznie, że ustawodawca nakazał urzędnikom samorządowym chronić przede wszystkim interes Państwa, z uwzględnieniem – o ile jest to możliwe – interesu prywatnego obywateli. Z tego też powodu Pani Dyrektora, nie tylko mogła, ale była zobowiązana się wypowiedzieć w zakresie wyboru najbardziej odpowiedniego zarządcy, który zajmowałby się także dbaniem o nieruchomości należące do Gminy Milanówek.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 listopada 2008r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282) art. 24 ust. 2. pkt 3 i 5 Do obowiązków pracownika samorządowego należy w szczególności: udzielanie informacji organom, instytucjom i osobom fizycznym oraz udostępnianie dokumentów znajdujących się w posiadaniu jednostki, w której pracownik jest zatrudniony, jeżeli prawo tego nie zabrania; zachowanie uprzejmości i życzliwości w kontaktach z obywatelami, zwierzchnikami, podwładnymi oraz współpracownikami. Dokonanie oceny działania Dyrektora jednostki nie naruszyło ww. zasad, a Burmistrz jako przełożony służbowy ma prawo do samodzielnego dokonania oceny zachowania Dyrektora ZGKiM i wyciągnięcia wniosków, nawet jeśli nie są one zgodne z żądaniami Skarżącego. Jednocześnie na marginesie należy nadmienić, iż Skarżący otrzymał odpowiedź od Burmistrza Miasta Milanówka na swoje wystąpienie z opóźnieniem.

Jeżeli zaś Skarżący uważa, iż Dyrektora ZGKiM naruszyła jego dobra osobiste, to prawo polskie przewiduje środki prawne, które służą ich ochronie a postępowanie skargowe nie może zastępować innych dróg dochodzenia roszczeń.

Mając na uwadze powyższe skargę należy uznać za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art.239 §1 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności -organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy -bez zawiadamiania skarżącego.